

Ma o - len väi - ke kar - ja - ne, mul loo - dud laul - ja keel, — sest

lau - lan na - gu lõ - o - ke ja rõõ - mus on mu meel, — sest

lau - lan na - gu lõ - o - ke ja rõõ - mus on mu meel. —

2. Kui vaatan üles taevasse,
siis tuleb meelde see,
et seal üks hea Karjane,
ma tema talleke,
et seal üks hea Karjane,
ma tema talleke.

3. Sind, kallid taeva Karjane,
ma tänan südamest,
et hoiad, kaitsed heldesti
mind, oma tallekest,
et hoiad, kaitsed heldesti
mind, oma tallekest.

Viis ja sõnad: Martin Körber, 1817-1893.